

LA SORTIDA DE LA CRISI

Catalunya i les Balears, les úniques comunitats on els preus no van caure al juliol

Electricitat, gasolina i aliments arrossegueu la inflació espanyola al nivell més baix des del 2009

DANI SÁNCHEZ UGART
BARCELONA

Ni l'actuació del Banc Central Europeu (BCE) ni l'acceleració del creixement de l'economia estan sent capaces de moment d'espantar el fantasma de la deflació. L'índex de preus de consum (IPC) va tornar al juliol a taxes negatives a Espanya. I ho va fer amb contundència: els preus van caure un 0,3% en termes interanuals el mes passat, segons les dades definitives que va publicar ahir l'Institut Nacional d'Estadística (INE). La caiguda de preus va ser tal com l'havia pronosticat el mateix organisme a principis de mes i situa l'evolució dels preus en el nivell més baix des de l'octubre del 2009.

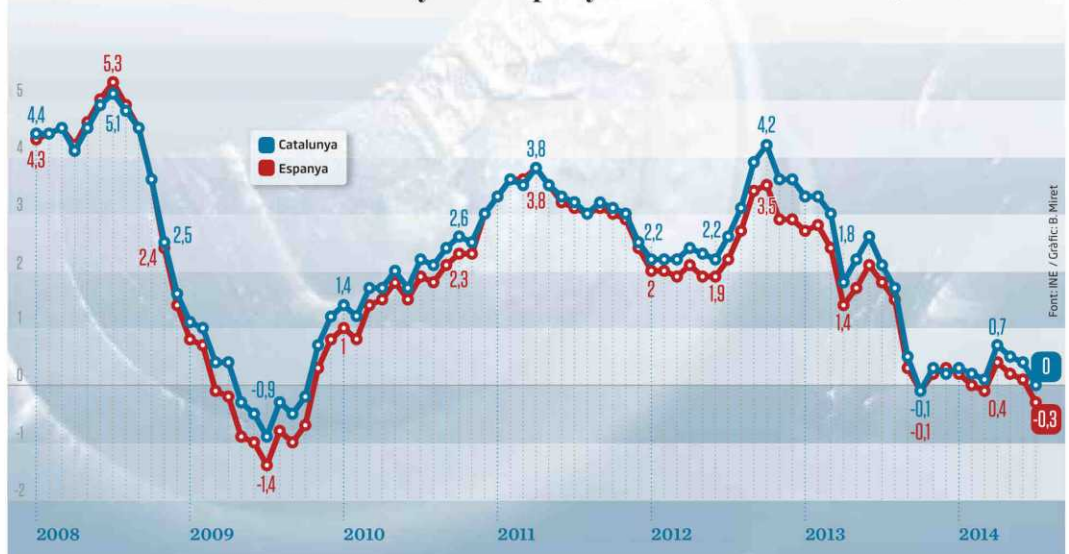
Aquesta debilitat de preus, que ja ha fet que el Fons Monetari Internacional (FMI) aixequi la veu d'alarma, és una mostra de l'atonía de la recuperació, i té conseqüències perniciososes per a l'economia. A Catalunya, els preus del juliol van mostrar una evolució molt negativa en relació al juny, amb un descens de vuit dècimes –que recull l'impacte de les rebaixes–. Tot i així, Catalunya i les Balears són les úniques comunitats autònomes on la taxa de variació dels preus no va ser negativa en relació amb el juliol de l'any passat. En concret, a Catalunya els preus no van variar i es van quedar en el 0%. A les Balears, per la seva banda, l'IPC va créixer un moderat 0,1%.

Per partides, una de les responsables de la baixada de la inflació a Catalunya va ser l'habitatge (per la menor pujada de l'energia), com també va passar en el cas espanyol. En concret, les despeses associades a l'habitatge van pujar un 1,6%, mentre que el mes passat pujaven un 2,4%. Una cosa similar va passar amb el transport, que es va encarrir un 0,1% en termes interanuals al juliol, un punt menys que l'encariment de l'1,1% interanual que marcava al juny. L'any passat els carburants es van disparar al juliol, i aquest any es van mantenir estables.

“Cal actuar des d'ara mateix”

La debilitat dels preus a Espanya i a l'eurozona ha provocat en els últims mesos que diverses veus –a més de la de l'FMI– alertessin del risc de deflació. Encara no ha arribat (cal un període prolongat de preus a la baixa, en totes les partides, i no només en algunes, com passa ara a Espanya), però tot i així, continua generant malestar entre els economistes. “La deflació ens ha de fer tanta por, perquè no sabem com atacar-la, que hauríem d'actuar des d'ara mateix”, considera José García Montalvo, catedràtic d'economia de la Pompeu Fabra. Una si-

Evolució de l'IPC a Catalunya i a Espanya Variació respecte al mateix mes de l'any anterior

Optimisme
L'Estat diu que en els pròxims mesos els preus pujaran lleugerament

Mesura
La compra d'actius que ha promès el BCE podria animar la inflació

tuació de deflació, tot i que pot semblar positiva per a la butxaca del consumidor, és perillosa per a l'economia perquè té efectes desincentivadors del consum (l'expectativa de preus més baixos fa que es posposin compres) i això té un impacte negatiu en el PIB.

A més, en una situació de deflació, el deute (tant públic com privat) és cada cop més gran en termes reals i, per tant, és més difícil de tornar. El govern espanyol no vol sentir a parlar de deflació, i ahir es va limitar a dir que la “moderació” de preus té data de caducitat, i que en els “pròxims mesos” hi haurà un repunt “lleuger” dels preus.

El BCE va aprovar al juny una rebaixa de tipus i va anunciar per al setembre una injecció de diners a l'economia que anava dirigida a estimular el crèdit, apujar els preus i esperar la recuperació. De moment, i en el cas espanyol, sembla que està tenint poc impacte. “La baixada de tipus era cosmètica. La mesura realment important que va anunciar Mario Draghi [president del BCE] és l'expansió quantitativa [compra d'actius], que encara no s'ha posat en marxa”, afirma Montalvo. Tot i així, l'economista considera que caldrien més mesures per allunyar definitivament el fantasma de la deflació i evitar caure en una situació com la del Japó, on la crisi s'ha allargat més de 20 anys. En concret, Montalvo proposa una quitança de deute privat per a les famílies que tinguin més problemes per tornar els crèdits, per alimentar així el consum i fer que pugin els preus, en última instància. —